

Ngày 6 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 1:8-12

Chủ đề: Ý nghĩa của sự thông đồng những sự ban cho thiêng liêng (câu 11).

Trọng tâm: Người dịch Kinh-Thánh sử dụng chữ **thiên liêng** để nói về chữ **spiritual**, nghĩa là **thuộc linh (thuộc về thần linh)**. Chữ **thông đồng** (âm Hán-Việt) nghĩa là **cùng được hưởng với nhau**. Nguyên văn câu 11 có nghĩa là: Sứ đồ Phao-lô muốn tới Rô-ma đã đặt tay truyền ân tứ thuộc linh cho các tín hữu tại đó, để linh hồn họ được trang bị các ân tứ thuộc linh mà đứng vững vàng cho đến cuối cùng. Những sự ban cho của Đức Thánh-Linh không tự động đến với người tin Chúa, nhưng thông qua chức vụ các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, căn cứ theo nhu cầu và trong sự hiểu biết mà người tin Chúa mong muốn nhận được các ân tứ đó để được vững vàng đức tin mà hầu việc Chúa. Nhưng những người cai trị các Hội-Thánh địa phương mà không phải do Chúa chỉ định, sẽ vì không nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh mà gây thiệt hại và ngăn trở quyền phép của Nước Đức Chúa Trời trên những người tin Đức Chúa Jêsus Christ, vậy nên họ không có khí giới của Đức Chúa Trời và không thể thắng được những sự cám dỗ cùng các mưu chước của ma quỷ. Hội-Thánh hữu hình trên đất trong thời kỳ sau rốt này đã trở nên hâm hấp, thoả hiệp với xác thịt, đồng nghĩa với việc để cho ma quỷ tự do cầm buộc người ta, khiến người ta không thể thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Họ sống cho xác thịt nhưng lại mong linh hồn mình được đón về thiên đàng, là điều không công bình đối với Đức Chúa Trời. Nếu người tin Chúa không nhờ quyền phép của Lễ thật thì linh hồn họ không thể nên thánh và vì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi họ không được thắp sáng, nên họ sẽ sa ngã và hư mất. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 48; Mác 8; Công vụ các sứ đồ 8; 2 Ti-mô-thê 1;

Ngày 7 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 1:13-15

Chủ đề: Sự mắc nợ của sứ đồ Phao-lô cũng là sự mắc nợ của những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ.

Trọng tâm: Phao-lô được Đức Chúa Jêsus Christ chọn làm một đồ dùng cho Ngài, để rao truyền Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho các dân ngoại, cũng như chức vụ của A-rôn, là phải truyền dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên biết các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Giê-Hô-Va. Tên của A-rôn có nghĩa là: **“Người mang ánh sáng”**, trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là ngoại động từ **“giữ và chuyển giao ánh sáng cho những người đã được chọn”**. Đức Chúa Jêsus Christ đã làm xong công việc mà Đức Chúa Cha đã giao cho Ngài, đó là: **Vì Con đã truyền cho họ những Lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến**. Sứ đồ Phao-lô đã nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh và ông có trách nhiệm truyền những sự đó cho những người được Đức Thánh-Linh chọn và chỉ định, trong đó có những người tin Chúa tại thành Rô-ma. Nhưng một khi những sự đó chưa được chuyển tới, thì coi như là món nợ chưa được trả vậy. Các vị mục sư thuộc hệ thống nhà thờ ngày nay đang làm công việc bố thí mà những sự họ bố thí đó đã bị xác thịt làm cho ô-úế, vậy thì họ sẽ nhận lãnh điều gì từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ? Hết thấy mọi người tin Chúa đều mắc nợ Đức Chúa Jêsus Christ, khi họ nhận ơn của Chúa nhưng lại giấu đi, không làm lợi ra cho Danh Chúa, vậy thì họ sẽ trả lời Chúa thế nào trong ngày phán xét? Là người hầu việc Chúa thì phải xác định mình là đầy tớ đứng bên bàn của Chúa để chờ được sai đi và khi làm xong công việc được giao, thì phải biết tạ ơn Chúa, vì việc mình đã làm đó là đáng phải làm và phải làm cách cẩn thận và phải có trách nhiệm. Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 18; Lu-ca 17; Lu-ca 22; Giăng 17;

Ngày 8 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 1:16-17

Chủ đề: Tin-Lành là gì đối với mọi người tin Chúa ?

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã làm chứng rằng, ông không hổ thẹn về Tin-Lành, vì Tin-Lành là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin. Tin-Lành đó là tin tức tốt lành của Đức Chúa Trời được ban cho loài người, để cứu chuộc linh hồn loài người và giải phóng loài người cả thân thể xác thịt với linh hồn ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Tin-Lành đó là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, được gọi tắt là Nước thiên đàng hay là Nước Đức Chúa Trời - Kingdom of GOD. Chúa Jêsus đã phán: **Hỡi bấy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các ngươi đã bằng lòng cho các ngươi nước thiên đàng**. Chữ **nước - kingdom** được chép trong Kinh-Thánh là nói về Lễ thật, là **nền tảng của quyền phép, sự cai trị, hoàng gia của Đức Chúa Trời**. Lễ thật chỉ được ban cho linh hồn nào nghe tiếng Chúa mà trở dậy, bắt thân thể xác thịt phục Luật pháp văn tự còn linh hồn phục Lễ thật, tức là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Nhờ quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn người tin Chúa được nên thánh và được tái sanh và chỉ khi nào linh hồn người tin Chúa được tái sanh, thì con mắt, rồi cái tai và tiếp đến là cái miệng của linh hồn đó mới được phục hồi chức năng mà thấy được, nghe được và nói được những sự thuộc về sự sống đời đời, trong đó có sự cầu nguyện bằng tiếng lạ, để linh hồn người đó được nói với Đức Chúa Trời, nhờ đó mà đức tin được gây dựng. Rất nhiều nhà to và lớn được xây dựng lên và được người ta gọi là Hội-Thánh Tin-Lành, thế nhưng người ta không thấy quyền phép của Tin-Lành tại nơi đó, vậy thì nơi đó làm chứng cho quyền phép nào? Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 12; Ê-sai 5; Lu-ca 9; Ê-phê-sô 1;

Ngày 9 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 1:18-25

Chủ đề: Công việc của Đức Chúa Trời tỏ ra bốn tánh của Ngài.

Trọng tâm: Đức Chúa Trời dùng Lời (Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời) để tạo nên muôn vật, trong muôn vật đó là loài người (linh hồn). Bởi vì không kính sợ Đức Chúa Trời mà A-đam đã không vâng giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nên tội lỗi của người đã khiến người và Ê-va phải chết và sự chết đã vào trong loài người hết thảy. Kinh-Thánh chép lại mọi sự đã xảy đến với loài người, thế nhưng loài người đã không kính sợ Đức Chúa Trời và không muốn làm theo Lời của Ngài, ngay cả ngày sau rốt này, dù loài người có đủ bằng chứng về công việc của Đức Chúa Trời, nhưng người ta vẫn không kính sợ Đức Chúa Trời. Ngay cả những người mang danh là người tin Chúa cũng vậy, họ coi thường những Lời đã chép trong Kinh-Thánh, theo lời truyền khẩu của loài người xác thịt mà tự ý thêm vào, hoặc bớt đi Lời Đức Chúa Trời theo ý của xác thịt mình. Bởi cố đó mà Đức Chúa Trời đóng con mắt của họ lại, khiến họ không thấy được và không thể hiểu được những sự mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời. Những người tin theo họ không thể thấy được sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và bốn tánh của họ không thể trở nên giống như bốn tánh của Đức Chúa Trời được, vậy thì làm thế nào để linh hồn họ được cứu trong ngày của Đức Chúa Jê-sus Christ? Chúa Jê-sus phán: **Hỡi kẻ giả hình! Ê-sai đã nói tiên tri về các người phải lẩm, mà rằng: Dân này lấy môi miệng thờ kính Ta; Nhưng lòng chúng nó xa ta lẩm. Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, vì chúng nó dạy theo những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra... Và, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.**

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Ma-thi-ơ 12; Ma-thi-ơ 23;

Ngày 10 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 1:26-32

Chủ đề: Khi loài người bị Đức Chúa Trời lia bỏ.

Trọng tâm: Khi người ta chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời, để làm theo ý muốn của xác thịt mình, thì Đức Chúa Trời phó họ cho được tự làm theo ý của họ, đồng nghĩa với việc linh hồn người đó không còn được bảo vệ nữa, bấy giờ ma quỷ sẽ nhân dịp mà cai trị tâm trí xác thịt của những người đó, khiến thân thể xác thịt của những người đó trở thành tôi mọi cho ma quỷ (tội lỗi). Ngày sau rốt này người ta đua nhau làm nghịch lại mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, đó là họ xây dựng các trường gọi là thần học, tự soạn các giáo lý theo ý riêng của họ mà kêu gọi người ta làm môn đồ mình, là bỏ tiền học phí cho các trường đó để có được các mảnh giấy mà Kinh-Thánh không hề chép đến, rồi họ tấn phong những người theo học đó vào chức vụ mục sư (là chức vụ mà Kinh-Thánh chép là thầy tế lễ nhà vua), mà không biết rằng, những người cầm giấy đó là cầm bằng chứng chống lại sự sống của linh hồn mình, vì họ tự biến mình thành quân trộm cướp, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: **Đức Chúa Jê-sus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Ta là cửa của chiên. Hết thảy những kẻ đã đến trước Ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa: nếu ai bởi Ta mà vào, thì sẽ được cứu chuộc; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn Ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật.** Những người đó không phải là dân thánh, bởi mắt của họ vẫn còn mù trước sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, họ không tin vào các Lời đã chép trong Kinh-Thánh, vậy thì làm thế nào mà họ được xưng đáng là dân thánh, dân thuộc về Đức Chúa Trời? Kinh-Thánh tham khảo: Dân số ký 18; Ma-thi-ơ 15; Giăng 10; 1 Phi-e-rơ 2;

Ngày 11 tháng 6 năm 2022

Rô-ma 2:1-11

Chủ đề: Lời cảnh cáo tới những người phán xét người khác mà chính mình lại vi phạm luật pháp.

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhận được thư từ Hội-Thánh tại thành Rô-ma và ông đã cậy ơn Chúa để dạy dỗ, phân tích về trách nhiệm của người tin Chúa, cùng hậu quả của sự phán xét đó. Phao-lô đã chỉ ra cho mọi người tin Chúa tại thành Rô-ma biết Đức Chúa Trời là nhân từ, Ngài không ngay lập tức thi hành sự phán xét tội lỗi, nhưng Ngài cho mọi người có thời gian để nhận biết tội lỗi mà ăn năn, lìa bỏ tội lỗi đó. Việc chỉ trích tội lỗi là cần phải làm, nhưng tự mỗi người cũng phải soi mình vào Lời Đức Chúa Trời và răn dạy người khác trở lại với Đức Chúa Trời qua sự vâng lời, thay vì phán xét, bởi vì mọi người còn phải sống trong thân thể xác thịt hay chết và bất toàn, nên mọi người phải kiên trì cầu xin Đức Chúa Trời ban ơn và gìn giữ lòng và trí của mình khỏi những sự hay chết và cũng phải cầu nguyện cho mọi người nữa, vì mọi người tin Chúa đều là chi thể trong thân thể của Đấng Christ. Sứ đồ Phao-lô khuyên mọi người nên biết tạ ơn Đức Chúa Trời vì sự nhân từ của Ngài, vì ấy là vì sự yêu thương mà Đức Chúa Trời không phán xét tội lỗi ngay khi người ta vừa vi phạm, vì Đức Chúa Trời muốn người ăn năn tội lỗi mình. Đức Chúa Trời là công bình, trong Ngài không có sự tây vị và Ngài sẽ sửa phạt những kẻ phạm tội theo Luật pháp của Ngài, vì có sự thưởng phạt xứng đáng với công việc của mỗi người. Sự yêu thương che đậy vô số tội, nghĩa là không kể lại tội lỗi mà người ta đã xưng ra trong sự ăn năn, nhưng không bao che mọi hành vi phạm tội cùng những sự nghịch lại Luật pháp.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Hê-bơ-rơ 10; Gia-cơ 5; 1 Phi-e-rơ 4;